

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817209845
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817209845.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu R. A., so sídlom R., V. XX, Q.: XXX XX XXX zastúpeného JUDr. K. A., advokátom so sídlom N., R. XX, proti žalovaným: 1/ S. s.r.o., so sídlom I., A. J. 8, Q.: XX XXX XXX, 2/ Mgr. R. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., R. K. XXX/XX, 3/ Q.. L. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. - B., N. XXX/XXB, 4/ N.. R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. - R. G., G. XXXX/X, o zaplatenie 3.912,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 4/ proti rozsudku Okresného súdu I. zo dňa 23. januára 2019, č. k. 6C/20/2017-65 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti II. a výrokovej časti III. p
o t v r d z u j e.

Žalobcovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému 4/ Mgr. R. J. uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.347,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne, z dlžnej sumy od 01.09.2014 do zaplatenia s tým, že jeho povinnosť zaniká v rozsahu plnenia ktoréhokoľvek zo žalovaných 1/ až 3/, podľa platobného rozkazu č. 6C 20/2017-37 zo dňa 04.09.2017, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému R. J. v rozsahu 20 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou proti žalovaným 1/ až 4/ domáhala zaplatenia sumy 3.912,30 eur s príslušenstvom s odôvodnením, že žalovaný 1/ ako podporovaný obdržal v rámci podpornej činnosti žalobcu pre svoju podnikateľskú činnosť na zakúpenie vzduchotechnického zariadenia sumu 35.000 eur s dohodnutým ročným úrokom 3,5 %. Súd priznal žalobcovi uplatnený nárok platobným rozkazom č. k. 6C/20/2017-37 zo dňa 04.09.2017, proti ktorému všetci žalovaní podali odpor. Odpor podaný žalovanými 1/, 2/ a 3/ súd odmietol z dôvodu, že bol podaný oneskorene (č.l. 49). Platobný rozkaz voči žalovanému 4/ súd zrušil, nakoľko jeho odpor bol podaný v zákonnej lehote a bol vecne odôvodnený. Žalovaný 4/ v podanom odpore poukazuje na to, že žalovaný 1/ uhradil pohľadávku žalobcu ešte v roku 2014 v plnej výške. Zároveň uplatnil námietku premlčania. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav: Žalovaný 1/ uzatvoril so žalobcom dňa 31.08.2010 zmluvu, na základe ktorej ako podporovaný obdržal v rámci podpornej činnosti žalobcu pre svoju podnikateľskú činnosť na zakúpenie vzduchotechnického zariadenia sumu 35.000,- eur. V zmluve si dohodli úrok 3,5 % ročne. Prílohou 1 zmluvy bol splátkový kalendár, podľa ktorého 1. splátka vo výške 782,46 eur mala byť uhradená 30.09.2010 a posledná splátka v rovnakej výške dňa 31.08.2014. Zo spisu sp. zn. 12C/3/2014 bolo zistené, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný 1/ podmienky uzavretej zmluvy nedodrжал. Z týchto dôvodov ho žalobca listom zo dňa 22.06.2011 a 04.05.2012 upozornil na dodržiavanie platobnej disciplíny a vyzval ho na vyrovnanie pohľadávky do 30.06.2011. K úhrade požadovanej sumy nedošlo,

a tak sa žalobca domáhal zaplattenia dlžných splátok za obdobie do 30.04.2013 v celkovej sume 12.084,28 eur s príslušenstvom súdnou cestou. Vec bola vedená pod sp. zn. 12C/3/2004. Podaním zo dňa 04.06.2014 vzal žalobca žalobcu späť v časti žalovanej istiny 12.084,28 eur z dôvodu, že istina bola žalovanými zaplattená. Žalovaná 2/ na pojednávaní vo veci 12C/3/2014 konanom 27.11.2014 uviedla, že si nie je vedomá, že by žalovaní dlhovali ešte nejakú sumu žalobcovi. Spornou zostala istina tvoriaca splátky za obdobie od 30.04.2014 do 31.08.2014, t.j. 3.912,30 eur (5 x 782,46 eura), ktorej zaplattenie je predmetom tohto konania. Existenciu dlhu namietal aj žalovaný 4/ vo svojom odpore, v ktorom tvrdil, že žalovaný 1/ pohľadávku žalobcu uhradil v plnej výške. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 101, § 103, § 517 ods. 2, § 546, § 548 ods. 1, § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 1/ bolo zrejmé, že uzatvorili zmluvu o pôžičke podľa ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanému 1/ pôžičku vo výške 35.000 eur, ktorú sa žalovaný 1/ ako dlžník zaviazal vrátiť spolu aj s ročným úrokom 3,5 % v pravidelných mesačných splátkach vo výške 782,46 eur. V konaní nebolo sporné, že žalovaný 1/ splátky nesplácal riadne a včas, ale pred podaním žaloby došlo k úhrade splátok ku dňu 30.04.2014. Spornou zostala istina tvoriaca splátky za obdobie od 30.04.2014 do 31.08.2014, t.j. 3.912,30 eur (5 x 782,46 eura). Žalovaný 4/, ani ďalší žalovaní, žiadnym spôsobom nepreukázali, že by splátky za uvedené obdobie žalobcovi uhradili. Žalovaný 4/ vo svojom odpore namietal premlčanie. Súd prvej inštancie uviedol, že strany zmluvy si v prílohe k zmluve dohodli plnenie v splátkach. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 plyní samostatne. Premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti každej zo splátok. V danej veci sa žalobca domáha zaplattenia splátok zročných 30.4.2014, 31.5.2014, 30.6.2014, 31.07.2014 a 31.08.2014. Žaloba bola doručená súdu 22.6.2017. Posledný deň lehoty na uplatnenie pohľadávky zo splátky zročnej 30.04.2014 uplynul 30.04.2017 a splátky zročnej 31.05.2014 uplynul 31.05.2017. Žaloba bola na súd doručená 22.06.2017. Vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú žalovaným 4/ a uplynutie premlčacej doby pri splátke so splatnosťou 30.04.2017 a 31.05.2017 súd žalobu v tejto časti zamietol. Súd prvej inštancie mal za to, že žaloba bola voči všetkým žalovaným podaná dôvodne. Žalovaný 1/ si ako dlžník zo zmluvy svoje povinnosti nesplnil, a preto boli žalovaní 2/ až 4/ (ako ručiteľia) vyzvaní na úhradu dlžnej sumy. Platobným rozkazom 6C/20/2017-37 boli žalovaní 1/až 4/ zaviazaní spoločne a nerozdielne na zaplattenie 3.912,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% ročne zo sumy 3.912,30 eur od 01.09.2014 do zaplattenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur. Zároveň boli zaviazaní spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania. Po právoplatnosti sa platobný rozkaz stáva záväzným a zásadne nezmeniteľným. Súd v konaní nepokračoval so žalovanými 1/ až 3/, nakoľko o ich povinnosti už bolo rozhodnuté platobným rozkazom. Vzhľadom k tomu bolo podľa súdu prvej inštancie v danej veci bez právneho významu, či bol na majetok žalovaného 1/ podaný návrh na vyhlásenie konkurzu. Žalovaný 4/ sa so splnením záväzku voči žalobcovi dostal do omeškania, a preto mu súd uložil zaplattiť žalobcovi v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ aj ním uplatnené úroky z omeškania, dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej žalovanej splatnej splátky z pôžičky, zo žalovanej sumy po odpočítaní výšky premlčaných splátok, t.j. zo sumy 2.347,38 eur. Vzhľadom na to, že o rovnakom nároku bolo rozhodnuté aj právoplatným platobným rozkazom, súd povinnosť žalovaného 4/ vyjadril tak, že jeho povinnosť zaniká v rozsahu plnenia žalovaných 1/ až 3/ podľa platobného rozkazu. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca mal vo veci úspech len čiastočný, a preto súd náhradu trov pomerne rozdelil. Žalobcov pomer úspechu predstavuje 60 % zo sumy požadovanej žalobným petitom, a preto mu boli po odpočítaní pomeru jeho neúspechu priznané trovy v rozsahu 20 %. O výške trov rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 4/. Uviedol, že z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu bolo zrejmé, že zo strany žalobcu došlo po splatnosti splátky za obdobie 30.04.2014 k zosplatteniu celého dlhu a tým bol žalovaný vyzvaný na zaplattenie splátok za obdobie od 30.04.2014 do 31.08.2014. V prípade plnenia záväzku v splátkach sa na premlčanie aplikuje ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka. Z tohto ustanovenia zákona vyplýva, že ak dôjde k využitiu práva podľa ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka a celý dlh sa stáva splatným naraz, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Z listu adresovaného žalovanému vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci jún 2014, bude oprávnený pôžičku zosplattiť. Žalobca aj podľa žalovaného 4/ využil právo zosplattiť pôžičku pre nezaplattenie splátky splatnej v mesiaci apríl 2014, ktorá bola splatná podľa zmluvy k 30.04.2014 a vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Od tohto dňa preto podľa názoru žalovaného 4/ začala plynúť trojročná premlčacia doba pre uplatnenie práva žalobcu na súde, a uplynula dňa 30.04.2017. Z prezentačnej pečiatky súdu vyplýva, že žalobca podal žalobu na súde dňa

22.06.2017, teda po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby, preto mu nemožno uplatnené právo pre účinne vznesenú námietku premlčania priznať. Žalovaný poukazoval na to, že už v odpore proti platobnému rozkazu sp.zn. 6C/20/2017-37 zo dňa 04.09.2017 vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku s poukazom na znenie ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého platí, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Začiatok plynutia premlčacej dobe je potrebné v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka posúdiť tak, že sa počíta odo dňa nezaplatenia prvej nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné platenie úveru, teda od 30.04.2014, ako to podľa žalovaného 4/ vyplýva z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu v tomto konaní. Mál za to, že výzvou žalobcu na zaplatenie zvyšnej časti pôžičky došlo k predčasnej zročnosti celého dlhu, pričom k premlčaniu tohto nároku došlo 30.04.2017, s čím sa prvoinštančný súd vôbec nevysporiadal. Na základe uvedeného navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle ustanovenia § 388 CSP tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, resp. rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na nové súdne konanie v zmysle ustanovenia § 391 CSP a prizná žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného 4/ písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 /keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem/ v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti II. a výrokovej časti III. je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že žaloba bola voči všetkým žalovaným podaná dôvodne. Žalovaný 1/ ako dlžník si svoje povinnosti zo zmluvy uzatvorenej so žalobcom dňa 31.08.2010 nesplnil. Po vydaní platobného rozkazu č. k. 6C/20/2017-37, ktorým boli žalovaní 1/ až 4/ zaviazaní spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 3.912,30 eur s príslušenstvom, súd pokračoval v konaní so žalovaným 4/, ktorý podal odpor včas a voči ktorému bol platobný rozkaz zrušený, pričom skúmal námietku premlčania žalovaného 4/ a dospel k záveru, že táto bola dôvodná len pokiaľ ide o splátku so splatnosťou dňa 30.04.2014 a dňa 31.05.2014 a v tejto časti žalobu zamietol. Vo zvyšku mal súd prvej inštancie za to, že žaloba bola dôvodná.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovaného 4/ uvádza nasledovné:

7. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

8. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

9. Z uvedených ustanovení vyplýva, že premlčacia doba, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť, buď odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka druhá veta, alebo v prípade, ak k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nedôjde, a teda veriteľ celý dlh nezosplatní, resp. s dlžníkom toto právo ani nedohodol, pri plnení v splátkach sa premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka prvá veta počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splátok.

10. V predmetnej veci žalovaný 4/ namietal, že žalobca využil svoje právo zosplatniť pôžičku pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci apríl 2014, ktorá bola splatná podľa zmluvy k 30.04.2014 a vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo, od ktorého dňa žalovaný 4/ počíta premlčaciu dobu, ktorá podľa žalovaného 4/ tak uplynula dňa 30.04.2017. Žalobca v tejto súvislosti

poukazuje na list adresovaný žalovanému, z ktorého má vyplývať, že žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci jún 2014, bude oprávnený pôžičku zosplatiť, pričom podľa žalovaného 4/, žalobca toto právo aj využil, a teda zosplatnil pôžičku pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci apríl 2014, ktorá bola splatná podľa zmluvy k 30.04.2014 a vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo.

11. Strana v spore je nie len povinná uviesť svoje vlastné skutkové tvrdenia, ale je povinná tieto aj podoprieť dôkazmi. Podľa názoru odvolacieho súdu, z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by žalobca pristúpil k zosplateniu celej svojej pohľadávky tak ako to tvrdí žalovaný 4/. Listina, na ktorú sa žalovaný 4/ odvoláva, a ktorá má preukazovať, že žalobca svoju pohľadávku v celosti zosplatnil sa v súdnom spise nenachádza. Z odporu podaného žalovaným 4/ odvolací súd zistil, že obranu žalovaného o tom, že žalobca mal pristúpiť k zosplateniu celej pohľadávky zo zmluvy zo dňa 31.08.2010 má preukazovať návrh splátkového kalendára zo dňa 17.05.2012. Návrh splátkového kalendára zo dňa 17.05.2012, ktorý sa nachádza v spise, a ktorý bol adresovaná právnomu zástupcovi žalobcu, však nijakým spôsobom nevyjadruje vôľu žalobcu jednostranne pristúpiť k zosplateniu pohľadávky. Ani upomienku zo dňa 04.05.2012, ktorú adresoval žalobca žalovaným, nemožno spájať s takým prejavom vôle žalobcu, ktorým by tento jednostranne za podmienok podľa § 565 Občianskeho zákonníka pristúpil k zosplateniu celej pohľadávky. To, že žalobca upozornil žalovaných, že v prípade, ak dlžnú sumu nezaplatia pristúpi k uplatneniu práva v súlade s čl. VI/5 zmluvy ešte neznamená, že žalobca k uplatneniu tohto práva aj pristúpil. Žalovaný 4/ súdu nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali opak. Z tohto dôvodu je potrebné dospieť k záveru, že žalobca k zosplateniu celej pohľadávky voči žalovaným nepristúpil.

12. Keďže žalobca nepristúpil k zosplateniu celej pohľadávky, je potrebné s ohľadom na vnesenú námietku premlčania žalovaným 4/, posudzovať premlčanie v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka veta prvá, a to tak, že plynutie premlčacej doby sa posudzuje pri jednotlivých splátkach samostatne so začiatkom jej plynutia odo dňa ich zročnosti. Súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru, že premlčané sú iba žalobcom uplatnené splátky splatné dňa 30.04.2014 a dňa 31.05.2014, nakoľko žaloba bola podaná až dňa 22.06.2017, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby odo dňa ich splatnosti.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti II. a výrokovej časti III. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania, nakoľko žalobcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyselne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).